

ὕψηλότατε, καὶ φιλόχρῃστε αὐθέντα, καὶ μεγαλοπρεπέστατε ἡγεμόν.

Μένει κολοβός ἐν λέξει τῶν ἐχθρῶν καὶ πολέμιον αἰσθητόν τε καὶ νοητόν . . .

Προτάσσεται τοῦ κώδικος ἐν φ. α⁶-β² «Πίναξ τῶν ἐν τούτῃ τῇ βιβλῷ περιεχομένων». Ἐν τούτῳ μετὰ τὸν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 15 λόγον τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σαμουήλ περιλαμβάνονται καὶ τὰ εἰς τὴν λείποντα νῦν ἐκ τοῦ κολοβοῦ κώδικος: α') «Κανὼν τοῦ μητροπολίτου Μυρῶν Μιχαήλου κατὰ Λατίνων καὶ ἑτέρων διαφορῶν αἰρέσεων». — β') α' Ἔτερα τροπάρια κατὰ αἰρετικῶν ἐν τῇ ἐνάτῃ ᾠδῇ τοῦ ἐκ τοῦ κανόνος Γεωργίου Τραπεζουντίου τοῦ Ἀδελφίου. — γ') α' Ἔτερος κανὼν κατὰ Λατίνων, καὶ τῶν πέντε διαφορῶν αὐτῶν.

Στάχσις βυρσίνη μετὰ διανθοῦς ρομβοειδοῦς προστυπώματος ἐν τῷ μίσῳ, ἣς ἀπεβλήθη τὸ πρόσθιον μέρος. Ἐν δὲ τῷ χάρτῃ τῷ προσκεκολλημένῳ ἐσῶθεν ἐπὶ τοῦ σωζομένου ὀπισθίου μέρους τῆς σταχώσεως ἐπίτομος ἀναγραφή τινῶν τῶν ἐν τῷ κώδικι περιλαμβανομένων ἐπιστολῶν.

Ὡς δείκτης ἐχρησίμευε φύλλον χάρτου, περισωζόμενον καὶ νῦν ἐν τῷ κώδικι καὶ περιλαμβάνον σημειώματα περὶ Ἰωάννου Καλίκα, Παλαμά, Νικηφόρου Γρηγορᾶ, Δημητρίου Κυδωνῆ καὶ Λατινοφρόνων καὶ χωρία τινὰ Μαξίμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης.

66.

Χαρτ. 0,220 × 0,167. Αἰῶνος XVII καὶ XVIII (φ. 185-409).

1 (φ. 185⁶). «Προβλήματα διάφορα τοῦ θεοστέπτου βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου Μεγαλοβίττῃ μονοήμερα».

Μετὰ λύσεων. Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Προτάσσεται Ἐπιστολὴ τοῦ Γάβρης Παῖσιου «Τῷ μεγαλοπρεπιστάτῳ καὶ πανυπερεκλαμπρωτάτῳ κυρίῳ Πέτρῳ τῷ Μεγαλοβίττῃ».

2 (φ. 202⁶). «Ἐρωταποκρίσεις ἀναγκαῖαι ἐκάστῳ εὐσεβεῖ

ἐρμηνευθεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐξοχωτάτου ἐν διδασκάλοις μεγάλου λογαθέτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου **Ἰωάννου Καρυοφύλλου** διατρίβοντος ἐν Βουκουρεστίῳ ».

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3 (φ. 218^α). « **Μπεράτι τοῦ πατριάρχου κυρίου Κ. ρίλλου** ».

Ἄρχ. Ἐν ἑτει χιλιοστῷ ἑκατοστῷ ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ κατὰ τὴν ὀγδόην τοῦ Σεφέρ.

4 (φ. 223^α). « **Περιγραφή τῆς Φράντσας** ».

Ἰπὸ **Μεχμέτ ἐφέντη** σταλέντος πρέσβειως ἐπὶ Σουλτάν Ἀχμέτ κατὰ τὸ 1132 τῆς Ἑγίρας εἰς Γαλλίαν, βεζυρεύοντος τοῦ Ἰμπραήμ πασσᾶ.

5 (φ. 245^α). **Ῥωμανοῦ αὐτοκράτορος** « **Βασιλικὸν χρυσόβουλλον διὰ τὸ ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ βασιλικῇ μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου τίμιον ξύλον τὸ μέγα** ».

Ἄρχ. Ὁ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων βραβευτής. Ἐν τέλει ὑπογεγραμμένος Ῥωμανὸς Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὁ ἀδόστακτος.

6 (φ. 247^α). « **Ἐκ τῶν τοῦ Σουέβα** » βίαι τῶν φιλοσόφων.

7 (φ. 249^α). « **Μάρκου Εὐγενικοῦ Πρὸς τὸν Σχολάριον καθολικὸν κριτὴν γεγονότα** ».

Ἄρχ. Ἐνδοξότατε, σοφώτατε, λογιώτατε καὶ ἐμοὶ ποθεινότατε ἀδελφέ.

8 (φ. 250^α). **Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου** Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν μέγαν Βασίλειον.

9 (φ. 250^β). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰουλιανόν.

10 (φ. 251^β). Ἐπιστολὴ ἐκ τοῦ Ἄθω τῷ 1752 πρὸς Ἐλισάβετ αὐτοκράτειραν Ῥωσίας καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς Πέτρον.

Ἄρχ. Ὅταν ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ ὑπέρτατον ὕψος καὶ μέγεθος τῆς θεοσιτέπτου καὶ θεοδοξάστου ὑμῶν μεγαλειότητος.

11 (φ. 252^a). Ἐπιστολή ἐκ τοῦ Ἄθω πρὸς τὴν ἱεράν σύνοδον τῆς Ῥωσίας.

12 (φ. 253^a). Τοῦ γέροντος Γορνόβου Ἰωσήφ Δύο ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν μητροπολίτην Λήμνου Παρθένιον.

Ἡ πρώτη τῷ 1753.

13 (φ. 253^a). Τοῦ αὐτοῦ Τροπάριον πρὸς τὸν Παρθένιον.

14 (φ. 253^b). «Πρὸς τὸν ἅγιον Παρθένιον Λαμφάκου ἰδιόμελα καὶ προσόμοια ποίημα», Ἡαρθενίου Ἱεροσολύμων.

15 (φ. 254^a). «Πρὸς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Ῥηγίνον ἐπίσκοπον Σκοπέλων ποίημα Ἐκωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ ἐκ τῆς νήσου Σκοπέλων».

16 (φ. 255^a). «Ποίημα Ἀναστασίου ἱεροδιακόνου τοῦ Γορδέου ἐκ τῶν τοῦ Θεοδώρου Γαζῆ περὶ ὀρθογραφίας διὰ στίχων πολιτικῶν».

17 (φ. 271^a). «Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Ἡτωχοπροδρόμου Περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων διὰ στίχων, ποῦ δασύνονται, καὶ ποῦ φιλοῦνται, καὶ περὶ ἀντιστίχων».

Οἱ στίχοι γεγραμμένοι κατάλογάδην. Ἐν τέλει (φ. 284^a) «Ἐπιστολή τοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν τὸν καθηγούμενον ταύτας τὰς λέξεις».

18 (φ. 285^a). «Ἐπιστολή Δράκου Σούτζου μεγάλου λογοθέτου πρὸς Ἐκωνσταντῖνον μέγαν ποστέλνικον τὸν Καρατζᾶ».

Ἐμμετρος. Ἄρχ.

Ἄδελφὲ ποστέλνιτζέ μου
δὲν τὸ ἔπαθα ποτέ μου
τί κακό ναι συλλογίσου
μῆτ' ἐμπρὸς μῆτε ὀπίσου.

Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει αψμεϞ ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ.

19 (φ. 288^a). «Ἀπόκρισις τοῦ Ἐκωνσταντίνου Καρατζᾶ ὡς ἐκ μέρους τοῦ ποστελνίκου».

Ἐμμετρος.

20 (φ. 289⁶). «Θεμιστοκλέης Τημενίδα χαίρειν».

21 (φ. 289⁶). «Διαιρέσις τῆς Παλαιᾶς».

22 (φ. 290^α). «Διήγησις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὁσίων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω ὑπὸ Μιχαὴλ βασιλέως τοῦ Λατινόφρονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Λατίνων καὶ Λατινοφρόνων».

23 (φ. 291⁶). «Διὰ τὸ Εὐαγγέλιον τὸ μεμβράτινον ὅπου εἶναι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς τὸ Ἐδῆρνὲ Καπί εἰς τὴν Πόλιν».

Ἐχει δὲ ὡδε, γεγραμμένον χειρὶ τοῦ Κωνσταντίνου Δαπόντε· τὸ παρὸν ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀφιερῶθη παρὰ τοῦ ἐντιμοτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῦ κυρίου Ἀρσενίου τοῦ ἀπὸ τῆς Κρήτης εἰς τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας ναόν, ὄντος τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τῇ Φεραρίᾳ, ὃ καὶ ἐνεχειρίσθη παρ' αὐτοῦ μετὰ πάσης προθυμίας καὶ σπουδῆς· ὄντινα ἱερομόναχον ὑπεραπεδέξατο ὃ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, καὶ εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις ἠμείψατο· καὶ τὸν ἀποσπᾶσαι ὅπωςδῆποτε τοῦτο, ἢ ἀποσιλῆσαι τοῦ προειρημένου θείου ναοῦ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας βουληθῆσόμενον, ἀραῖς καὶ ἀναθεματισμοῖς καθυπέβαλε· διὸ καὶ ὀφείλει τοῦτο εὐρίσκεισθαι ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ εἰς τὸ διπνεκὲς, ὡς κτῆμα αὐτῆς ἀναπόσπαστον· ἐπεὶ ὃ ἀποσπᾶσαι τοῦτο τολμῆσων ἔσται ὑπὸ ἀνάθεμα καὶ ἄλυτον καὶ φρικῶδη ἀφορισμὸν ὡς ἱερόσυλος, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τῶν σταυρωτῶν τοῦ Χριστοῦ. Μηνὶ ἰουλίῳ εἰς ἡμέρα Κυριακῇ μετὰ τὴν ἀναίμακτον καὶ θεῖαν μυσταγωγίαν, παρόντων πάντων τῶν ἀρχιερέων, καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς ἐκκλησίας ἐν ἔτει ς' μς', ἰνδικτιῶνος πρώτης. Ὑστερον δὲ ἀφιερῶθη παρὰ τοῦ ἐντιμοτάτου ἀρχοντος κυρίου Μανουὴλ τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἀνεψιοῦ Γενναδίου ἀρχιερέως τοῦ ἐπιλεγομένου Τζιμιλάρου ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου εἰς τὴν πύλιν τῆς Ἀδοιανουπόλεως

προσαγορευομένην, καὶ ἐξανασταχώθη. καὶ ἐκοσμήθη ἐν ἔτει ζος ἰνδίκτιωνος ια' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἕξ. ἡμέρα Σαββάτω :-

24 (φ. 292^α). «Ἑρμηνεῖα εἰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς παρὰ Νεοφύτου τοῦ ἕξ Ἑβραίων».

25 (φ. 295^α). «Περὶ τῆς φρονίμου κόρης».

26 (φ. 296^α). «Στίχοι ἱαμβικοὶ εἰς τὰ ἅγια πάθη τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, ρηθέντες παρὰ τῆς Θεοτόκου Μαρίας ὁρηγούσης».

Κατὰ δύο σελίδας. Ἄρχ.

Ἄναξ βασιλεῦ, παντάναξ, παντεργάτα
ἀναρχε, παντέλειε, πανάγιέ μου.

Ἔπονται «Ταῦτα τοῦ δεσπότου ῥήματα πρὸς τὴν ἀγνὴν μητέρα» καὶ πάλιν Στίχοι τῆς Θεοτόκου πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἰωσήφ πρὸς τὸν Πιλάτον καὶ Πιλάτου πρὸς Ἰωσήφ.

27 (φ. 297^α). «Ψυχῆς παραίνεσις κατ' ἀλφάβητον» ἑμμετρος.

28 (φ. 298^β). «Πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἱαμβοὶ».

29 (φ. 298^β). «Πρὸς τὸν θεολόγον Ἰωάννην» ἱαμβοὶ.

30 (φ. 298^β). «Τοῦ ἑλλοῦ κυροῦ Μιχαὴλ Περὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων».

31 (φ. 299^β). «Ἀδέσποτον. Παραμυθία».

Ἑμμετρον. Ἔπονται ἄλλα ἱαμβικὰ ἐπιγράμματα «Φθόνος» καὶ «Ματαιότης βίου».

32 (φ. 300^β). «Ἐπιστολὴ Ἡλλάτωνος μοναχοῦ πρὸς τινὰ Κουράδον μαίστορα».

Ἐπεταὶ «Ἀπάντησις» εἰς αὐτήν.

33 (φ. 301^α). «Ἀπὸ ἄλλο βιβλίον περιέχον τὴν διάλεξιν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου μετὰ Ἑρβᾶν. Στίχοι ἱαμβικοὶ παρακλητικοὶ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ θεὸν Νεοφύτου διακόνου τοῦ γράψαντος τὸ βιβλίον αὐτό».

34 (φ. 301^α). «Ἀπὸ ἄλλο βιβλίον νομικὸν Στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον ὡς ἂν τροπάρια».

35 (φ. 301⁶). « Ἄλλοι ἠθικοί ».

36 (φ. 302^α). « Ἄλλοι εἰς τὸν Χριστόν ».

37 (φ. 302^α). « Χρυσόβουλλον τοῦ αὐθέντου Ἰωάννου Νικολαίου βοεβόδα ».

Ἄρχ. Ἐξ ἀρχῆς ἀφ' οὗ ἐτιμῆθη τὰ τῶν Χριστιανῶν πράγματα ἀρχαῖς τε καὶ ἐξουσίαις μέχρι τῆς σήμερον. Ἐν τέλει· ἐν γασίῳ τῆς Μολδαβίας· ἔτει αψιδῷ Φευρ.

38 (φ. 303^α). « Τοῦ αὐτοῦ ἄλλο ».

Ἄρχ. Οὐ μόνον εὐσεβὲς καὶ δίκαιον εἶναι, οἱ προστάται τοῦ λαοῦ νὰ ἐπισκέπτονται καὶ νὰ φροντίζουσι.

39 (φ. 303⁶). « Τοῦ αὐτοῦ ἄλλο ».

Ἄρχ. Θέλημα τοῦ θεοῦ εἶναι εἰς ἡμᾶς κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον ἐν παντὶ ἀγαθῷ.

40 (φ. 305^α). Ἐρμηνεία εἰς πέντε κεφάλαια « τῆς γραμματικῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐξ ἀπορρήτων ».

41 (φ. 307^α). « Ἰωάννου ἱερέως Μορεζίνου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Κρήτης ὅτι ἡ Θεοτόκος Μαρία ἐστὶν ἡ κλίνη τοῦ Σολομῶντος ».

Ἔπονται· « Ὅτι ἡ Παρθένος ὀνομάζεται παρὰ τῆς Ἁγίας Γραφῆς ». — « Τοῦ αὐτοῦ Τροπάρια ψαλλόμενα πρὸς τὸ, Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατὰ ἀλφάβη: » — « Στίχοι ἱαμβικοὶ εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Παναγίας ».

Ἐν τέλει (φ. 309^α). « Τὸ βιβλίον τῆς ἁγίας καὶ θαυμαστῆς κλίνης τοῦ ἀληθινοῦ Σολομῶντος, τὸ περιέχον ἐξήκοντα λόγους εἰς τὴν Παναγίαν, εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Παναγία ἐστὶ νοπτῶς αὐτὴ ἡ κλίνη συντεθὲν παρὰ τοῦ προφθθέντος Ἰωάννου ἱερέως Μορεζήνου τοῦ Κρητὸς εἰς εὐχαριστίαν ὅπου τὸν ἐφύλαξεν ἀδλαδῆ ἀπὸ τὸ ὑπερβολικὸν θανατικὸν ὅπου τότε ἦτον εἰς τὴν νῆσον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀντέγραψα ταῦτα, ἐτελειώθη κατὰ τὸ χιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν ἐννενηκοστὸν ἔνατον ἔτος, κατὰ μῆνα Ἀπριλλίον: ~ Ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ Κωνσταντίνου Δαπόντε Σκοπελίτου κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν τεσσαρακοστὸν ἔνατον ἔτος, κατὰ μῆνα πάλιν Ἀπριλλίον, εἰς δόξαν

τῆς Παναγίας, καὶ κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀδελφῶν μου Χριστιανῶν.

42 (φ. 309⁶). «Νεωτέρου τῆς ἀνωνύμου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον» στίχοι.

43 (φ. 311^α). Ἐπιγράμματα ἰαμβικά.

« Ἐν τῷ ναῷ τῆς μητροπόλεως Ἡρακλείας ». — « Ἐν τῷ ναῷ τῆς μητροπόλεως Νικαίας ». — « Ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκης » — « Εἰς τὸν ναῖον τῆς Παναγίας τῆς Χάλκης ».

44 (φ. 313^α). « Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ ».

45 (φ. 329⁶). « Κανὼν κατανουκτικὸς εἰς τὸν δεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· ποίημα κυροῦ Λέοντος τοῦ δεσπότης ».

46 (φ. 332^α). « Εὐχὴ εἰς τὸν δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν τὸν γλυκύτατον ».

47 (φ. 333^α). « Εὐχὴ ἑτέρα ».

48 (φ. 333⁶). « Εὐχὴ εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν ».

49 (φ. 334^α). « Ἐρώτησις τῶν Μοσχοῦθων ἀρχιερέων πρὸς τὸν Γάζης μητροπολίτην κύριον Παΐσιον διατὶ φορεῖ ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας χρυσὸν λῶρον ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ διπλοῦν ἐπιτραχήλιον, καὶ διατὶ λέγεται, καὶ γράφεται, καὶ κριτῆς τῆς οἴκου : ~ Κεφ. υπζ^{ον}. Ἀπόκρισις τοῦ αὐτοῦ [Παΐσιου Γάζης] ».

Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ , ακς^ω (sic).

50 (φ. 335^α). « Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου Ἐκ τῆς τεσσαροκοστῆς ἑκτῆς ὁμιλίας εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον ».

51 (φ. 336⁶). « Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου ».

52 (φ. 336⁶). « Κυρίλλου Ἱεροσολύμων Εἰς τὸ, Καὶ ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς ».

53 (φ. 337^α). « Καισαρίου Δαπόντε Πρὸς τὴν σύνοδον τῆς Μοσχοῦθίας ».

Ἐν τέλει· ἀψνιψ.

54 (φ. 338^a). « Τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ Χατζῆ Σπαντωνῆ φιλαργύρῳ ».

Ἐν τέλει· ἀψγ'· τ· Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

55 (φ. 340^a). « Ἐγκώμιον εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα ».

Ἄλλη χειρὶ προστίθεται· συντεθέν παρὰ **Κ**αίσαρίου **Δ**απόντε ».

56 (φ. 342^a). « Μετάφρασις τοῦ Ἰσου τοῦ παραπεσόντος γραμματοῦ τοῦ βηγγῶς τῆς **Π**ρουσίας καθὼς εἰς τὰς προλαβούσας εἰδήσεις ἐγράφομεν ἀπὸ κζ^η αὐγ. alla poua γεγραμμένου ἀπὸ τὰ περίχωρα τοῦ Πρέσλαου ».

57 (φ. 343^a). « Βίος Ματθαίου Καντάκουζηνοῦ βασιλέως ».

58 (φ. 348^a). « Προσφώνημα τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ δεσπότῃ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Κοσμάῳ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς αὐτοῦ πατριαρχείας ».

Ἄλλη χειρὶ προστίθεται τάδε· « Προσφωνήθη καὶ συνετέθη παρὰ τοῦ διδασκάλου **Κ**ρετίου ».

59 (φ. 356^a). « Προσφώνημα γεγονὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἐνδόξως συντελεσθέντων ἀρράβωνων τῆς ἐκλαμπρότατης δομνιτζῆς (προστίθεται ἄλλη χειρὶ· κυρίας σουλτανιτζῆς) καὶ φιλιτάτης θυγατρὸς τοῦ ὑψηλοτάτου, καὶ θεοσεβεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Μολδοβίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Ἰωάννου Νικολάου μετὰ τοῦ εὐγενεστάτου κυρίτζη Γεωργάκη υἱοῦ τοῦ ἐξοχωτάτου καὶ τιμιωτάτου ἄρχοντος ἱατροῦ, καὶ πρώτου δραγουμάνου τῆς Ὀλάνδας κυρίτζη Σκαρλάτου Καρατζᾶ. Κατὰ τὸ ἀψμγ^{ον} σωτήριον ἔτος. Αὐγούστου μηνὸς τῆ κα^β »

Νεωτέρᾳ χειρὶ προστίθενται τάδε· « Παρὰ τοῦ διδασκάλου **Κ**ρετίου ».

60 (φ. 364^a). **Π**έτρον λέ **Κ**λέρκ, ὑποδιακόνου τῆς Ῥοβομαγνησίας ἐκκλησίας, Ἐπιστολαί.

Ἐγράφησαν τῷ 1759 καὶ 1760 καὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Εὐγένιον Βούλγαριν, πρὸς τὸν Δημήτριον Νοβογοροδῆνσιον, πρόεδρον

τῆς συνόδου τῆς Ῥωσίας, πρὸς τὴν σύνοδον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπιταί δι **Τοῦ αὐτοῦ** Ὁμολογία τῆς πίστεως.

61 (φ. 376^a). « Ἀπὸ τὸ Λεξικὸν τοῦ **Φορέρη**· σελίδι 108 : Θωμᾶς ἀκέμπις ».

62 (φ. 378^a). « Ἀπὸ τὸ βιβλίον ἢ περὶ τῶν συγγραφέων ἐπίκρησις καλούμενον τοῦ πόππε μπλοούντ: Θωμᾶς ἀκέμπις ».

63 (φ. 382^a). « Διάλεξις τοῦ πανευγενεστάτου χρησιμωτάτου καὶ σοφωτάτου διερμινευτοῦ κυρίου κὺρ **Παναγιώτου** [**Νικουαίου**] ποιηθεῖσα μετὰ τινος σοφοῦ διδασκάλου τῶν Ἀγαρηνῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τοὺς ἀχξῆ ἔτος τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ αὐτῷ ἔτι Ἰουλίου μηνὸς ἡμέρα γ' τῆς τῶν Τουρκῶν ἑορτῆς ».

64 (φ. 395^a). « Γενεαλογία Βασιλέων, Κράτῶν, κα πριγκίπων, ὅπου κατὰ τὸ παρὸν αὐθεντεύουν ».

Ἄναφέρεται εἰς τὸν 17^{ον} αἰῶνα.

65 (φ. 405^a). « Ἀνακεφαλαίωσις τῆς ἐν τῷ Κουράν περιεχομένης τοῦ Μωάμεθ διδασκαλίας ».

66 (φ. 405^a). « Νεωτέρου τινὸς περὶ τῶν Μωαμετιστῶν ».

Ὁ κώδιξ συμπιλεῖται ἐκ τετραδίων γεγραμμένων ὑπὸ διαφόρων χειρῶν, ἐν αἷς διακρίνεται ἢ τοῦ Kaisarίου Δαπόντε. Εἶνε δὲ μέρος μεγαλειτέρου κώδικος, οὐ λείπουσι τὰ πρῶτα φύλλα (1—184). Συνεχίζεται δ' ἐν τούτῳ τῷ κώδικι ἢ παλαιὰ σελίδωσις, ἀρχομένη ἀπὸ φ. 185 καὶ συγχεομένη κατόπιν, ἐνιαχοῦ δ' ἐπανορθουμένη. Ἡμεῖς δὲ ἠριθμήσαμεν τὰ φύλλα συνεχῶς ἀπὸ φ. 185 ἔξῃς.

Τὰ φ. 244^b, 254^b, 304^b, 312, 339, 345 — 347, 355^b, 363^b, 304^b, 407 — 409 ἄγραφα.

Ὁ κώδιξ εἶνε ἀστάχωτος.

67.

« **Χάρτ. 0,102×0,165. Αἰῶνος XVIII (φ. 107).**

1 (φ. 2^a). Ἄνεπιγραφα γνωμικὰ ἐκ τῆς Γραφῆς καὶ τῶν πατερικῶν βιβλίων καὶ τῶν θύραθεν.

E. γ. Δ. τ. π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἄρχ. Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα.

2 (φ. 33^α). «Κανὼν εἰς τὸν ἐν ἀγίοις μέγαν Ἀθανάσιον. Ποίημα Ἰωάννου Ἐὐχαΐτων» ψαλλόμενος τῇ β^α Μαΐου.

3 (φ. 49^α). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ τυπικοῦ τοῦ Ἀγίου Ὁρους περιέχον τὰς ὑποθέσεις ταύτας ἐν κεφαλαίοις δώδεκα».

Τὰ... Ταῦτα λοιπὸν ἐγράφησαν παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς Κοσμά τῇ (βα) βασιλικῇ προσταγῇ τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως κύρ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου συμφώνως καὶ συνωδῶ τοῖς χρυσοδούλοις καὶ παλαιοῖς τυπικοῖς τοῦ ἁγιωνύμου Ὁρους καὶ τῇ θελήσει καὶ ἀρεσκείᾳ πάντων τῶν τοῦ Ὁρους εὐλαβεστάτων μοναχῶν καὶ καθηγουμένων ἐπὶ ἔτους ςϕνδ' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ.

4 (φ. 51^β). «Περιγραφή ἀρίστη τῆς ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ ἱστορηθείσης εἰκόνας τῆς Θεοτόκου».

5 (φ. 53^α). Θεοδώρου Προδρόμου Ἐξήγησις κανόνος τῶν Χριστουγέννων [τοῦ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ].

6 (φ. 101^α). Στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον ἀνεπίγραφοι.

Ἄρχ. Μανδῆλι ὠραιότατον πλεῖστα λεποικιλμένον ὁμοιάζει τὸν παράδεισον τὸν κεχαριτωμένον.

Τὰ φ. 31^δ, 32, 47^β, 48, 104^β—107^β ἄγραφα.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἀπλῶν προσταυπωμάτων, ὧν τὸ ἐν μίῳ τῆς προσθίας ὄψιως καριστᾶ τὴν Σταύρωσιν.

68.

Χάρι. 0,21×0,155. Αἰῶνος XVIII (σ. 308).

1 (φ. 10). Μεγαλὴ Ἐφεσίου τοῦ Ἑλλοῦ Σύνταγμα ἀπὸ τῶν ἱατρικῶν βιβλίων. Περὶ δυνάμεων τροφῶν καὶ ὠφελειῶν καὶ τῆς τούτων βλάβης πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον κατ' ἀλφάβητον».

Ἡ ἀριθμησις τοῦ κώδικος κατὰ σελίδας, οὕσα παλαιά, ἄρχεται ἐκ τῆς σελίδος τῆς ἀπέναντι τῆς ἀρχῆς τοῦ κειμένου τῆς συγγραφῆς

τοῦ Ψελλοῦ. Προηγούνται δὲ 10 φύλλα, ὡφ' ἡμῶν ἀριθμηθέντα 1 — 10, ἐν οἷς ὁ «Πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου», οὐ προηγείται ἐν φ. 8^α ἀκέφαλον τέλος ἐπιστολῆς, ἀρχόμενον διὰ τῶν λέξεων οὕρων τε καὶ σφυγμῶν καὶ ἑτέρων ἀναγκαίων βοηθημάτων προχειρῶς θαυμασιῶς διέξεισιν. Ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀψιμῶς ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τῆς δ' ἐπιστολῆς ταύτης προτάσσονται τάδε:

α' (φ. 1^α). Ἐπιστολὴ «Νικόλαος τῷ λογιωτάτῳ Πέτρῳ εὐ πρᾶττειν». Ἄρχ. Τὸ μακρὸν τινα τὸν λόγον ἐν ἐπιστολῇ ἀποτείνειν. — β' (φ. 1^β) Ἐπιστολὴ, ἄλλῃ χειρὶ «Τῷ λογιωτάτῳ καὶ περιποθῆτῳ μοι Ἰωάννῃ (ἄνωθεν τοῦ δισοβεσμένου ὀνόματος Θεοφυλάκτῳ) τὴν ἐγκάρδιον πρόςρῃσιν». Ἄρχ. Μετὰ τὴν ἀποδημίαν σου, μόλις ἠξιώθην τῶν ἐπιστολῶν σου μιᾶς». Ὑπογράφεται δὲ Νικόδημος ἱερομόναχος. — γ' (φ. 4^α) «Τοῦ (τὰ λοιπὰ τιφρόθρωτα) . . . » Παράδειγμα: α συντάξεως ῥημάτων.

2 (σ. 109). «Προγνωστικὰ μυστηριώδη Ἰπποκράτους».

3 (σ. 143). «Περὶ πυρετοῦ» καὶ ἄλλων νόσων.

4 (σ. 204). «Τοῦ ὑπερτίμου κυροῦ Μεγαλήλ τοῦ Ψελλοῦ εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας».

Ἄρχ. Μάρτιος.

Ἐγὼ στρατηγούς πρὸς πανοπλίαν ἄγω.

5 (σ. 208). «Προγνωστικὸν ἀναγκαῖον».

Ἄρχ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ὅταν τύχη ἡ τοῦ Αὐγούστου μηνός, ἢ τοῦ Δεκεμβρίου.

6 (σ. 212). «Ἀσκληπιάδου καὶ Διουσκορίδου ὑγιεινὰ παραγγέλματα ταῦτα».

Ἄρχ. Μεταδιδόσθαι τὴν τροφὴν ἐξορμήσας ἀταμιεύτως καὶ συν ἀφθόνῳ τρόπῳ.

7 (σ. 217). «Περὶ τροφῶν δυνάμεων ἐκ τοῦ βιβλίου Ἰωάννου τοῦ Ἀμασκηνοῦ».

Ἄρχ. Ἐγνώσθη ἡ φύσις, καὶ ἡ δύναμις τῶν βρωμάτων.

8 (σ. 220). «Ἐκ τοῦ Ἰπποκράτους καὶ Γαληνοῦ, Παύλου Νικαίου καὶ Παύλου Αἰγηνίου Περὶ διαφόρων παθῶν».

9 (σ. 253). « Λεξικὸν τινῶν βοτανῶν συλλεγθὲν παρὰ τοῦ ἐν ἰατροῖς λογιωτάτου Ἱεροπέαιδος τοῦ Ἀγραφιῶτου κατὰ διαλέκτους πέντε ἑλληνικῆς, ἰταλικῆς, ἀραβικῆς καὶ κοινῆς ».

10 (σ. 281). « Περί οὐρανῶν Στιχηρὸν ἦχος α^{ος} Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ».

11 (σ. 288). Περί εὐχόμενων, εὐπέπτων, δυσπέπτων κτλ.

12 (σ. 299). « Ἱπποκράτους Ἀφορισμοί ».

Ἄρχ. Ἡ ζωὴ ἢ κοντὴ καὶ ἡ τέχνη μακρά.

Μένει ἀτελής ἐν Τμήματι β' ἐν λέξει· τὰ πάντα εἶναι ἀσθενέστερα· περὶ δὲ . . .

Ἐν τέλει τρία φύλλα δι' ἄλλης χειρὸς, τὸ πλείστον κατεστραμμένα ὑπὸ τιλφῶν, καθ' ἃ καὶ πολὺ μέρος τοῦ κώδικος, περιέχουσι συντάγας ἐν τῇ καθωμειλημένῃ.

Αἱ σ. 119, 120, 175 καὶ 176 τὸ πλείστον ἐσχισμένα. Ἡ σ. 271 ἐπαναλαμβάνεται ἐν τῇ ἀριθμῆσει. Αἱ σ. 118, 129—132, 165, 166, 181, 182, 195, 196, 229, 230, 243—247, 259, 260, 294, 295 λείπουσι.

Κωδιξ ἀστάχωτος.

(Ἐπαταῖ συνέχεια)